

VRAAG

De Heere Jezus waarschuwt op meerdere plekken in de Bijbel voor de afgod van het geld, de mammon. Het staat er heel duidelijk: je kunt niet God dienen en de mammon. Het is simpelweg niet mogelijk. Ik merk dat ik hier mee worstel. Ik heb de Heere Jezus lief en tegelijkertijd merk ik dat dit een dagelijkse strijd voor me is. Ook zie ik dit bij mensen om me heen. We zijn zo bezig met het hier en nu, de dingen (financieel) te willen beheersen om zekerheid te willen inbouwen. Soms op het 'gierige' af.

Deze tekst houdt me bezig omdat het er zo op aankomt: het is niet mogelijk om beide te dienen. Aan de ene kant weet ik dat ik God ken, maar aan de andere kant merk ik dat ik zo vaak geneigd ben met het hier en nu bezig te zijn. Ik bid hier voor maar het blijft een strijd. Hoe zou ik hier mee om kunnen gaan?

ANTWOORD

Mooie vraag. Ik vind het altijd fijn om bij bepaalde vragen mijn eigen ervaring(en) te delen. Ik hoop dat je er iets mee kunt.

Mijn vrouw Anneke en ik hebben vier kinderen mogen grootbrengen. Na de geboorte van de eerste (vandaag 47 jaar geleden) kozen wij ervoor om van één inkomen rond te komen. Ik had best wel een drukke baan en mijn vrouw Anneke was er in de eerste plaats voor de kinderen. Hoewel we nooit te kort gekomen zijn was het bepaald niet zo dat we altijd maar meer dan genoeg hadden. Nu zijn we gepensioneerd en hebben het financieel wat ruimer. En daar genieten we van. Ik placht nog wel eens te zeggen: fijn dat we zo nu en dan een ijsje kunnen kopen. Wat ik hiermee bedoel te zeggen is dat we mogen genieten van alles waarvoor we de Heere mogen danken: [Efeziërs 5:20](#).

Maar ik begrijp jouw vraag. Geld kan een afgod zijn en worden. Maar niet alleen geld. Ook kleren, luxe, huis, auto, social media en noem verder maar op, kunnen afgoden zijn. Een afgod is iets buiten God waar je op vertrouwt voor je eigen welzijn. Iets waar je je zekerheid op bouwt. Het Griekse woord voor afgoderij is “eideolōlatreia” daar komt ons woord “idols” of “idolen” vandaan.

Dat ligt hem niet zo zeer aan die kleren, of huis, auto, enzovoort. Dat zijn allemaal dode dingen. Nee, het probleem ligt bij ons. Nu wil ik zeggen, het feit dat je het benoemt en zegt dat je er mee worstelt geeft al aan dat je jouw geld (nog) niet aanbidt. Want dát is wat Jezus bedoelt. Een afgod is iets wat je aanbidt. Je kijkt

elke dag naar je bankrekening en van elke bijschrijving raak je verrukt. Gelukkig lees ik dat niet in je brief, ook niet tussen de regels door. Is het probleem daarmee opgelost? Ik vermoed van niet.

In het Oude Testament moesten de Israëlieten jaarlijks een tiende geven van de oogst of verdienste. De rest, 90 procent, was voor de 'huishouding'. Een prachtig principe. Het zette de mensen vrij om met hun geld naar eer en geweten om te gaan.

In het Nieuwe Testament geldt een andere gedachte. Niet 10 procent, maar alles is voor en van de Heere; het priesterschap is niet meer voor een enkeling maar nu is het "het priesterschap aller gelovigen", niet meer "een steentje bijdragen" maar een levende steen zijn ([1 Petrus 2:5-9](#)); niet meer tempel van hout en steen, maar wij zijn de tempel van de Heilige Geest (Korintiërs 6:19-20).

Voel je waar ik heen wil? Alles is van de Heere. Niets is van ons zelf. Dat principe is een levenslang proces. Het leert je om blij vrijgevig te worden. Onze God is een rijke God, Hij gebruikt jou en mij om zijn rijkdom uit te delen.

Misschien is die gedachtegang voor jou nog een te grote stap. Ik kan mij dat indenken. Daarom nog een tussenstap als aanmoediging om met dat proces aan de slag te gaan: in de jaren dat wij het minder breed hadden stortten wij elke maand 10 procent van ons netto inkomen op een aparte bankrekening. Dat geld was bestemd voor christelijke organisaties en onze thuiskerk. Dat hebben we al die jaren kunnen doen. Een zegen. Dat zette ons ook vrij om vrijmoedig 90 procent voor de huishouding (en het ijsje) te gebruiken.

Mijn raad is daarom: het mooiste en wellicht het beste is om het (Bijbelse) principe (alles is van de Heere) te hanteren en met een blij gemoed uit te delen maar ook genieten van wat je voor jezelf mag gebruiken. Lukt dat (nog) niet, open dan een aparte bankrekening en stort daar maandelijks een bedrag op, 5 of 10 of 20 procent, al naar gelang je mogelijkheden en besteedt dat aan je kerkelijke gemeenschap en christelijke doeleinden.

Heb ik je hiermee een eindje op weg geholpen? Ik hoop het van harte.

Hartelijke groet
Piet Speelman